

บทความที่ :

Article :

14

การมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะ
ของท้องถิ่น กรณีศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย
อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

People Participation in Local Public Affairs
A Case Study of Pung Tui Administration
Organization,
Nam Pong District, Khon Kaen Province.

ธนาวิทย์ บึงมูม* และวิชณุ สุมิตสวรค์**

Thanawit Bungmoom and Vissanu Zumitzavan

* นักศึกษา หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการปกครองท้องถิ่น, วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์. ดร., วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น, มหาวิทยาลัยขอนแก่น, อาจารย์ที่ปรึกษา

* Master Degree Student in Department of Local Administration, College of Local Administration, KhonKaen University

** Asst. Prof. Dr., College of Local Administration, KhonKaenUniversity, Advisor.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน สภาพปัญหา/อุปสรรคและแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลพังทวย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพมาประยุกต์ใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาและตัวเลขสถิติ ซึ่งจะทำให้เกิดความเข้าใจในเชิงลึกของปรากฏการณ์ที่ศึกษาได้มากยิ่งขึ้น โดยมีประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ตำบลพังทวยและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวนทั้งหมด 356 คน ทำการวิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูล เพื่อนำข้อมูลมาสรุปและเสนอแนะ โดยใช้วิธีการเชิงพรรณนาและแสดงตัวเลขสถิติประกอบคำอธิบาย

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจการสาธารณะของท้องถิ่น โดยเริ่มตั้งแต่การค้นหาคำปัญหา วิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหา เพื่อกำหนดขั้นตอนและวิธีการในการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและศักยภาพของท้องถิ่น ในด้านปัญหาและอุปสรรค พบว่า ประชาชนมีความเข้าใจในขอบเขตและบทบาทหน้าที่ของตนในการมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในระดับต่ำ ส่งผลให้การดำเนินงานกิจกรรมหรือโครงการบางอย่างมีความล่าช้า และไม่ต่อเนื่อง ซึ่งแนวทางการส่งเสริมและยกระดับการมีส่วนร่วมให้มากขึ้นนั้น ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชนควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีเพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามข้อมูลข่าวสาร และสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางการสื่อสารที่มีความสะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมเป็นหลักประกันที่สำคัญที่จะทำให้ประชาชนทุกคนดำเนินชีวิตอยู่ในท้องถิ่นได้อย่างมีความสุขและยั่งยืน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วม; กิจการสาธารณะ; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The purposes of this research were to study the characteristic of public participation, problems/obstacles and the approach of promoting people participation in the development of local public affairs in the area of Pung Tui Tambon Administration Organization, Nam Phong District, Khon Kaen Province. The data obtained from the quantitative research and qualitative research to be applied in collecting and analyzing the data to cover both content and statistics. This will result in a deeper understanding of the study phenomena better. The instruments used in the study were questionnaires and semi-structured interviews, the samples were 356 inhabitants living in the area of Pung Tui Subdistrict and relevant officers, The data were analyzed, and gave the summary and recommendations by descriptive statistics and numerical statistics were used.

The findings indicated that the people Subdistrict participated in the development of local public affairs at a high level, starting from searching for the problem, analyzing the causes and solutions in order to determine the steps and methods of operation to be in accordance with the local environment and potential. In terms of problems and obstacles, respondents have a low level of understanding their scopes and roles in contributing to the local development. This may lead to delay the projects and activities of the local area. The approach for promotion and enhancement of participation may include promoting and supporting the provision of learning resources within the community, as well as the use of technology to enable the people to be able to follow the information. In addition, they can express opinions through convenient communication channels more quickly. Therefore, the participation is the important guarantee that it will make people live happily and sustainably in the local area.

Keyword: Participation; Public Affairs; Local Administration

บทนำ

การปกครองท้องถิ่น จัดเป็นรูปแบบการกระจายอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง หรือกำหนดวิถีชีวิตและอนาคตของชุมชนโดยคนในชุมชน ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชน ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของปกครองระบอบประชาธิปไตย ในขณะที่การปกครองท้องถิ่น ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกขั้นตอนของการบริหารจัดการบริการสาธารณะของท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากการปกครองท้องถิ่น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ที่ได้ให้ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ท้องถิ่นมีอิสระในการกำหนดนโยบายปกครองส่วนท้องถิ่น และมีการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นเองและตัดสินใจในกิจการสาธารณะของท้องถิ่นได้เอง

โดยกำหนดให้รัฐต้องกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกันทั่วประเทศ เพื่อให้การจัดทำและการให้บริการสาธารณะเป็นไปอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ขณะเดียวกันรัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน รวมทั้ง การจัดทำบริการสาธารณะที่ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐทุกระดับ (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2550) ดังนั้น เพื่อสอดคล้องตามเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมบทบาทของประชาชน ให้เข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจน พัฒนากลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เกิดขึ้นอย่างกว้างขวางภายในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อุดม ทุมโฆสิต และคณะ, 2546) เนื่องจากประชาชนในพื้นที่ย่อมรู้ว่าท้องถิ่นประสบปัญหาหรือมีความต้องการในเรื่องใดบ้าง อาจกล่าวได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ถือเป็นหัวใจสำคัญที่จะส่งเสริมให้เกิดการทำงานที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และเป็นไป

อย่างถูกต้องเหมาะสม ทั้งนี้ จากหลักการและบทบัญญัติของกฎหมายรัฐธรรมนูญ การปกครองท้องถิ่นนั้น มีลักษณะเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนสามารถปกครองตนเองได้โดยไม่ต้องพึ่งพารัฐบาล (ไททัศน์ มาลา, 2553) มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจทั้งทางการเมืองและการบริหารให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีส่วนร่วมกำหนดทิศทางและดูแลแก้ไขปัญหาของคนในพื้นที่โดยคนในพื้นที่เอง ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่อาจแยกออกจากการกระจายอำนาจการปกครองได้ ซึ่งจะเป็นการชี้ให้เห็นว่าอำนาจอธิปไตยย่อมเป็นของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชนเป็นสำคัญ

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นรูปแบบหนึ่งของการปกครองท้องถิ่น โดยมีลักษณะเป็นการกระจายอำนาจทางการเมืองไปยังส่วนภูมิภาค จัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552 โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2552) นอกจากนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยังมีอำนาจและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 โดยกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองอีกด้วย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2542)

องค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น เป็นขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบทั่วไป มีลักษณะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจ บทบาทอำนาจหน้าที่ และการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการสนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นจากการจัดกิจกรรม/โครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนเรื่อยมา แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย ยังอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำ จากการจัดประชุมประชาคมประจำเดือนและการประชาสัมพันธ์การเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ

ต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้นำเสนอปัญหา หรือข้อมูลในทุก ๆ ด้านของชุมชนภายในปี 2560 พบว่า การเข้าร่วมประชุมของประชากรในแต่ละหมู่บ้านยังมีจำนวนน้อย โดยเฉลี่ยต่อครั้งประมาณ 50-100 คน/หมู่บ้าน เมื่อเทียบสัดส่วนของประชากรภายในตำบลพังทวยที่มีทั้งหมด 7,131 คน (แผนพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ.2561-2564 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย) สาเหตุดังกล่าวอาจเกิดจากประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตร เวลาส่วนใหญ่จึงทุ่มเทไปกับการทำมาหาเลี้ยงชีพจนไม่ได้สนใจในเรื่องของการพัฒนาท้องถิ่นอย่างที่ควรจะเป็น ส่งผลให้ประชาชนอาจจะขาดความรู้และความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ด้วยสาเหตุดังกล่าวนี้นำมาซึ่งการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลพังทวยที่มุ่งส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ยังไม่สามารถพัฒนาไปสู่เป้าหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นได้อย่างสมบูรณ์

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นกระบวนการเสริมสร้างการเรียนรู้และเสริมสร้างระดับความสามารถของคนในท้องถิ่น ในการแก้ไขปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง บนพื้นฐานของข้อมูล การคิด การตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติของคนในชุมชนให้สามารถกำหนดทิศทาง แนวทางในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการตามความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่น

3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการ
สาธารณะของท้องถิ่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

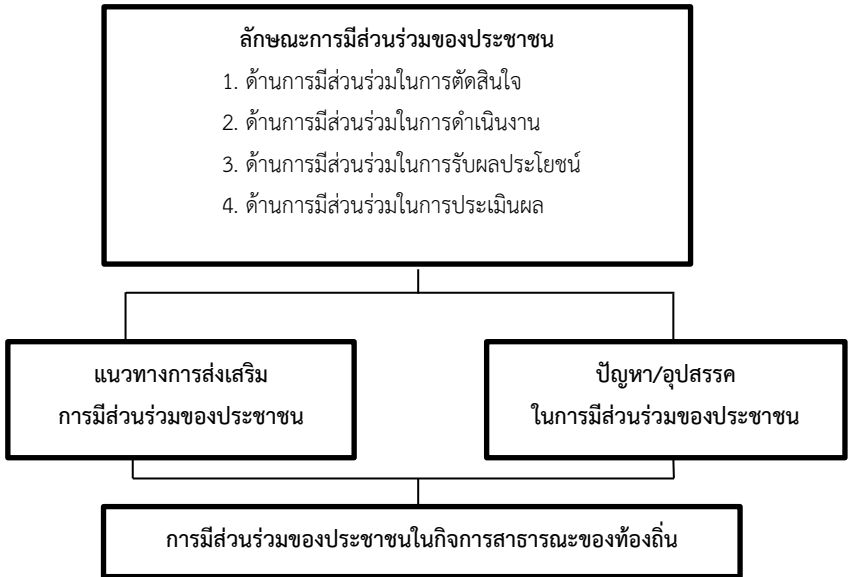
การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ
ประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่นในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย
ตามแนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของ Cohen and Uphoff (1980) รวมทั้ง
การศึกษาสภาพปัญหา อุปสรรคและแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในระดับสูงขึ้น

2. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีขอบเขตเฉพาะในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วน
ตำบลพังทวย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็น
แนวทางในการศึกษา กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อให้สอดคล้องกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยนำแนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วมของ Cohen and
Uphoff (1980) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ
การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และการมีส่วน
ร่วมในการประเมินผล ซึ่งช่วยจำแนกว่าประชาชนในเขตพื้นที่มีส่วนร่วมในการพัฒนา
ท้องถิ่นอย่างไร ตลอดจน ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเข้ามามีส่วน
ร่วมของประชาชนและแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชน
เพื่อให้ประชาชนมีการสร้างหลักการมีส่วนร่วมเข้าด้วยกัน กับภาครัฐและเจ้าหน้าที่ที่
เกี่ยวข้อง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ใช้ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research Methodology) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research Methodology) ควบคู่กัน เนื่องจากการวิจัยทั้ง 2 รูปแบบนี้ สามารถนำผลมาขยายความอธิบายผลซึ่งกันและกัน ช่วยทำให้ผลการวิจัยมีความละเอียดสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการการคำนวณตามสูตรของยามาเน่ (Yaro Yamane, 1967) จำนวน 336 คน

กลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนากิจการสาธารณะของท้องถิ่น ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 20 คน แบ่งออกได้ดังนี้

- กลุ่มผู้บริหารฝ่ายการเมือง ประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพังทวยและรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย จำนวน 2 คน

- กลุ่มสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย ประธานสภาและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย จำนวน 5 คน

- กลุ่มผู้บริหารฝ่ายประจำ ประกอบด้วย ปลัด หัวหน้าสำนักปลัด นักพัฒนาชุมชน นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการและผู้อำนวยการกองฯ จำนวน 5 คน

- กลุ่มข้าราชการหน่วยงานอื่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนพังทวยพัฒนศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดพังทวยและนักวิชาการสาธารณสุขโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลพังทวย จำนวน 3 คน

- กลุ่มผู้นำชุมชน ประกอบด้วย กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน และปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 5 คน

สรุป ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ กลุ่มที่ 1 ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย จำนวน 336 คน และกลุ่มที่ 2 เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง จำนวน 20 คน รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งหมด 356 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Study) แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบสอบถาม เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยเชิงปริมาณ และแบบสัมภาษณ์กึ่งมีโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกรายบุคคล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้อง และมีความน่าเชื่อถือของข้อมูล (Reliability) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ทำการแจกแบบสอบถามเพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำการตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงจนครบถ้วนแล้ว จากนั้นผู้วิจัยจะทำการเก็บแบบสอบถามทั้งหมด มาตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนอีกครั้ง เพื่อแยกหมวดหมู่ของข้อมูลที่ได้

สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยจะทำหน้าที่เป็นผู้ตั้งประเด็นคำถาม โดยใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้วิจัยและผู้ให้สัมภาษณ์ ที่มีลักษณะเป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยทำการจดบันทึกและการถอดเทปบันทึกเสียง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนแล้ว ผู้วิจัยจะทำการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้ เพื่อนำมาสรุป โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) โดยใช้สถิติค่าความถี่ (frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อวิเคราะห์ตัวเลขทางสถิติ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในรูปแบบตัวเลขสถิติประกอบคำอธิบาย ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งข้อมูลที่ได้จะนำเสนอในรูปแบบเชิงพรรณนา ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลด้านเอกสารที่ได้เรียบเรียงไว้ รวมทั้ง ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีเนื้อหาชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากนั้นจึงสรุปผลและเขียนรายงานผลการวิจัยต่อไป

6. ระยะเวลาในการวิจัย

ในการศึกษานี้มีระยะเวลาการดำเนินการศึกษาระหว่าง วันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ถึง วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2561

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่นในพื้นที่ตำบลพังทวย จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS) และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำมาจัดกลุ่มข้อมูลตามสาระสำคัญที่กำหนดไว้ (Data Grouping) เพื่อสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหาและตัวเลขสถิติ ทำให้ได้ผลสรุปดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลทั่วไป

ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าหญิง มีอายุ 41 – 60 ปี มีสถานภาพสมรส มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตร/ ประมง โดยมีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท และมีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านมากกว่า 10 ปีขึ้นไป

1.2 ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่น

ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจคัดเลือกคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด โดยมีจำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 78.6 รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการเข้าประชุมเพื่อปรึกษาหารือ หรือนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีจำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 75.9 และมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมาย วิสัยทัศน์และทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพของท้องถิ่นน้อยที่สุด โดยมีจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประชาชนมีส่วนในการรับผลประโยชน์จากกิจกรรม/โครงการที่จัดขึ้นอย่างเต็มที่ เนื่องจากเห็นว่ากิจกรรม/โครงการต่าง ๆ สามารถแก้ปัญหาของ

ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประชาชนมีความยินดีและภาคภูมิใจต่อกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเป็นอย่างดี

ด้านที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ มีส่วนร่วมในการปฏิบัติ หรือเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่ง เมื่อมีกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด โดยมีจำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมา คือ มีส่วนร่วมสนับสนุนทางด้านแรงงาน ด้านการเงิน และด้านวัสดุ/อุปกรณ์เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น โดยมีจำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นน้อยที่สุด โดยมีจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3 ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่การค้นหาคำปัญหา วิเคราะห์สาเหตุและแนวทางในการแก้ไขปัญหา รับทราบนโยบายและการขั้นตอนการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นในทุกกระบวนการ รวมทั้ง มีส่วนร่วมตัดสินใจเพื่อคัดเลือกกิจกรรม/โครงการหรือการคัดเลือกผู้นำ/ตัวแทนประชาชนเข้ามาทำงานในการพัฒนาท้องถิ่น

ด้านที่ 3 การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความยินดีและภาคภูมิใจ เมื่อมีกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่จัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวท่านและท้องถิ่นมากที่สุด โดยมีจำนวน 303 คน คิดเป็นร้อยละ 90.2 รองลงมา คือ เห็นว่าท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการจัดกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่ประชาชนได้ร่วมกันทำและมีความเห็นว่ากิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต โดยมีจำนวน 284 คน คิดเป็นร้อยละ 84.5 และกำลังดำเนินการในปัจจุบันและอนาคต ล้วนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ/สังคม/วัฒนธรรม/สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นน้อยที่สุด โดยมีจำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6 ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มดำเนินงานและการใช้งบประมาณในการจัดกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ทั้งการติดตาม สังเกตการณ์ ตรวจสอบ และประเมินผล โดยมีหน่วยงานภาครัฐคอย

ให้คำแนะนำรูปแบบ วิธีการ ในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเป็นอย่างดี

ด้านที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ และติดตามผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นมากที่สุด โดยมีจำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 56 รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการคิด วิเคราะห์และเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา ที่เกิดขึ้นหลังจากการประเมินผลเสร็จสิ้น โดยมีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 52.4 และมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงานในการประเมินผลการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่นน้อยที่สุด โดยมีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 ในการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง พบว่า ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานพัฒนาท้องถิ่น ได้แก่ การกำหนดขั้นตอน วิธีการ กระบวนการ และแนวทางในการดำเนินงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ภาครัฐ รวมทั้ง มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการดำเนินงานทั้งด้านการเงิน กำลังคน และวัสดุ/อุปกรณ์ขาดแคลนด้วยความเต็มใจ

1.3 ปัญหาและอุปสรรคการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่น

(1) ประชาชนบางกลุ่มมีแนวความคิดที่ผิดแผกไป โดยเห็นว่าผลประโยชน์ที่ตนควรจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการที่หน่วยงานภาครัฐจัดขึ้นควรจะได้รับเป็นเงิน (เงินเบี้ยเลี้ยง) มากกว่าสิ่งอื่นที่ท้องถิ่นของตนเองควรจะได้รับ

(2) ประชาชนบางคนไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้เนื่องจากมีสถานที่ทำงานนอกพื้นที่ตำบลพังทวย ทำให้ไม่สามารถกลับมาประชุมทันได้ การประชุมในแต่ละครั้งจึงมีประชาชนเข้าร่วมจำนวนค่อนข้างน้อย ส่งผลให้การบางกิจกรรม/โครงการอาจดำเนินงานด้วยความล่าช้า รวมทั้ง ปัญหากลุ่มเยาวชนที่ขาดการเรียนรู้หรือขาดความตระหนักในการมีส่วนร่วมตัดสินใจในเรื่องสำคัญต่าง ๆ ของท้องถิ่น โดยเห็นว่าการตัดสินใจต่าง ๆ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นเป็นเรื่องของผู้ใหญ่และผู้นำชุมชนเพียงเท่านั้น

(3) ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมประเมินผลกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ ของตนเอง โดยประชาชนจะทำการประเมินผลการดำเนินงานตามที่หน่วยงานภาครัฐกำหนดให้เพียงอย่างเดียว

(4) ประชาชนให้ความสำคัญกับผู้นำ หรือคณะทำงาน ส่งผลให้ประชาชนไม่กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับวิธีการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ เป็นเพียงผู้ให้การสนับสนุนความคิดเห็นของผู้นำหรือคณะทำงานเพียงอย่างเดียว

1.4 แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการสาธารณะของท้องถิ่น

(1) ควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานที่สามารถเข้าถึงประชาชนทุกเพศ ทุกช่วงอายุในท้องถิ่น ให้เป็นผู้ประสานงานกับประชาชนทั่วไปเพื่อสร้างความตระหนักและความสำคัญของผลประโยชน์ในด้านต่างๆที่ประชาชนจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการต่างๆที่หน่วยงานภาครัฐจัดมากกว่าตัวเงิน

(2) ควรส่งเสริมและสนับสนุนการจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ประชาชนสามารถติดตามข้อมูลข่าวสารหรือรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรม/โครงการต่างๆ ย้อนหลังได้อย่างสะดวก รวมทั้ง ควรกระตุ้นให้ประชาชนทุกเพศ/ทุกช่วงอายุ เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกกิจกรรม/โครงการพัฒนาท้องถิ่นหรือแผนการพัฒนาท้องถิ่นด้วยตนเอง

(3) หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด ควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับรายละเอียดผลการดำเนินงานที่ผ่านการประเมินผลเรียบร้อยแล้ว โดยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย หรือการแสดงผลการดำเนินงานให้ประชาชนรับรู้ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจและแสดงความโปร่งใสที่สามารถตรวจสอบได้ต่อประชาชน

(4) ควรมีการจัดกิจกรรมหรือเวทีแลกเปลี่ยน เรียนรู้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างสะดวก

รวดเร็วมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

1. ลักษณะการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะของท้องถิ่นโดยเริ่มตั้งแต่การเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง หรือแนวทางในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ผ่านการจัดกิจกรรมหรือโครงการที่สร้างประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่น โดยมุ่งเน้นที่ประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลักสำคัญ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลต่อท้องถิ่นให้มากที่สุด สอดคล้องกับ สุธี ศรสุวรรณ (2538) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาท้องถิ่นไว้ว่า การพัฒนาท้องถิ่นเป็นวิธีที่เสริมสร้างความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น และสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนเองอย่างยั้งยืนและภาคภูมิใจกับการกระทำของตน เพื่อให้ท้องถิ่นเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น

2. ปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิจัย พบว่า ประชาชนให้ความสำคัญในบทบาทหน้าที่ในกิจการสาธารณะของท้องถิ่น โดยมองว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่จากภาครัฐ ผู้นำชุมชน หรือคณะกรรมการที่เป็นคณะทำงานโดยตรงในการพัฒนาท้องถิ่นเพียงผู้เดียว ซึ่งประชาชนจะเป็นผู้สนับสนุนความคิดเห็นหรือแนวคิดนั้นที่ผู้นำได้วางไว้เท่านั้น ส่งผลให้ประชาชนบางคนอาจยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควรหรืออาจจะเลียบบทบาทและสิทธิของตนในการแสดงความคิดเห็นเพื่อนำเสนอปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของตนเอง สอดคล้องกับ พระมหาประกาศิต สิริเมโธ (ฐิติปสิทธิกร) (2556) ศึกษา เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงของชุมชนบ้านคลองใหญ่ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน มาจากประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่กล้าแสดง ความคิดเห็นของตน เกี่ยวกับวิธีการ ดำเนินงานต่าง ๆ เป็นแต่เพียงผู้สนับสนุนความเห็นหรือแนวทางการดำเนินงานของผู้นำ เพื่อให้กิจกรรมหรือโครงการต่าง

ดำเนินการไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ที่ภาครัฐกำหนดเท่านั้น

3. แนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการวิจัย พบว่า การส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มแรกของการวางแผน ตลอดจน การนำแผนดังกล่าวไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมและประเมินผล เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจในการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างถูกต้องในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว สอดคล้องกับ ทนงศักดิ์ คุ่มไชนะ (2541) ที่ว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนานั้น จะต้องครอบคลุมตั้งแต่เริ่มต้นของการวางแผนไปจนถึงการปฏิบัติตามแผนและการประเมินผล นั้นหมายความว่า การวางโครงการใด ๆ ก็ตามจะต้องเริ่มต้นด้วยการปรึกษาหารือร่วมกันก่อน เพื่อวิเคราะห์หรือชี้ชัดตัวปัญหาให้ได้ และประชาชนจะต้องร่วมมือกันกับรัฐ เพื่อพัฒนาในเรื่องต่าง ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดให้มีการประเมินการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ หรือทำงานพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนภายใต้กฎ/ระเบียบของท้องถิ่นควบคู่กับระบบ ระเบียบการประเมินผลของภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น รวมทั้ง ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเข้าร่วมคัดเลือกเป็นประธาน กรรมการ เหนรัญญิกหรือตำแหน่งอื่น ๆ ที่แต่งตั้งมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น โดยอาจมีการกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี และมีการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการหรือคณะทำงานเมื่อสิ้นสุดวาระอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความหลากหลายและเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้มีความรู้ความสามารถเข้ามาพัฒนาท้องถิ่นของตน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่การศึกษาครั้งต่อไป จึงควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนากิจการสาธารณะของท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การค้นพบปัจจัยที่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอกของท้องถิ่นนั้น ๆ เพื่อเป็นแนวทางอีกประการหนึ่งในการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง รวมทั้ง เพื่อใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณา วางแผน กำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์เกี่ยวกับการพัฒนาท้องถิ่นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจากประชาชนจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการพัฒนาท้องถิ่นจากสาขากฎหมายที่แตกต่างกันจากกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ อาจเกิดประโยชน์ในด้านการนำข้อมูลมาเปรียบเทียบเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาระดับการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่ให้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2552). **พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2552.**

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ประสานมิตร.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2549). **พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542.**

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประสานมิตร.

ทองศักดิ์ คุ่มไข่น้ำ. (2541). **หลักการพัฒนาชุมชน.** พิมพ์ครั้งที่ 2 สาขาวิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไททัศน์ มาลา. (2553). **การปกครองท้องถิ่นไทยในระยะเปลี่ยนผ่าน.** วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์.

พระมหาประกาศิต สิริเมโธ (ฐิติปสิทธิกร). (2556). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง ของชุมชนบ้านคลองใหม่ อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม**. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

แผนพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ.2561-2564. เอกสารแผนพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น 4 ปี พ.ศ.2561 - 2564 ขององค์การบริหารส่วนตำบลพังทวย.

สุธี ศรสวรรค์. (2538). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของมุสลิม : ศึกษา เฉพาะกรณีตำบลคลองตะเคียน อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา .**
วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2550). **รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550** .กรุงเทพมหานคร : สำนักการพิมพ์ สำนักงานราชเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

อุดม ทุมโฆสิต และคณะ. (2546). **รายงานการวิจัย เรื่อง ขอบเขตอำนาจหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับราชการบริหารส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค และระหว่างองค์กรปกครองท้องถิ่นด้วยกันเอง ตลอดจนรูปแบบที่เหมาะสมขององค์กรปกครองท้องถิ่น ในประเทศไทย**. กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐประศาสนศาสตร สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Yamane, T. (1967). *Statistics: An introductory analysis* (3rd ed.). ค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน 2560, จาก
mcpswis.mcpc.ac.th/html_edu/mcp/temp_informed/11716.pdf

Translated Thai References

- Department of Local Administration.(2009). **District Council and Subdistrict Administrative Organization Act, BE 2537 (1994) Amendments (No. 6) BE 2552 (2009)**. Bangkok : Printing house Prasarnmit.
- Department of Local Administration.(2006). **The Act establishes plans and procedures for the decentralization of local administrative organizations, 2542 (1999). Amending (No. 2), BE 2549 (2006)**. Bangkok : Printing house Prasarnmit.
- Tanongsak Khumkhainam. (1998). **Community Development Principles**. (2nd Ed.) Social Development Department, Faculty of Humanities and Social Sciences, Khonkaen University.
- Taitat Mala. (2010).**Local governance in the transitional period**. Valaya Alongkorn Review.
- Phramaha Prakasit Sirimedho (Thitipasitthikron). (2013). **Participation of People in Community Development of Sufficiency Economy Village of Ban Klong Mai Community, Sampran District, Nakhonpathom Province**. Thesis of Master of Arts in Social Development, Graduate School, Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Development Plan: Local Development Plan 4 years, 2018-2021. **Development Plan Document : Local Development Plan 4 years, 2018-2021 of Pang Tui Subdistrict Administration Organization**.
- Suthee Sornsawan. (1995). **Factors Affecting People Participation of Muslim: A Case Study of Klongtakeaen Subdistrict, Phra**

Nakhon Si Ayutthaya District, Phra Nakhon Si Ayutthaya Province. Thesis of Master of Public Administration in Social Development, National Institute of Development Administration.

Office of the Secretary of the House of Representatives. (2007). **The Constitution of the Kingdom of Thailand B.E. 2007.** Bangkok: Office of Printing, Office of the Secretary of the House of Representatives.

Udom Tumkosit and others. (2003). **Research Report on Scope of Authority and Relations between Local Administrative Organization and Central Administration And regional And between organizations. Local administration with each other. The appropriate form of local government in Thailand.**Bangkok: Faculty of Public Administration. Institute of Development Administration.

Yamane, T. (1967). **Statistics: An introductory analysis (3rd ed.).** Retrived on November 23, 2017, from mcpswis.mcp.ac.th/html_edu/mcp/temp_informed/11716.pdf.